देवता वयं प्रथेमहि विस्तृतीभवेमेत्यभिप्रेत्य त्र्यम्बकहविर्भिरिमं रुद्रं देवमिष्ट्वा प्रथिता अभवन्। एवमन्योऽपि तमिष्ट्वा प्रजया पशुभिः प्रथितो भवति। त्र्यम्बकस्य रुद्रस्य सम्बन्धेन हविषां त्र्यम्बकनामेत्युन्नेयम्॥

चतुर्थं पर्व्व प्रशंसति। "अथ वायुः परमेष्ठिनꣳ शुनासीरीयेणायजत। स एतं लोकमजयत्। यस्मिन् वायुः। यच्छुनासीरीयेण यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन् वायुः [९]। वायोरेव सायुज्यमुपैति" इति। वायुश्चतुर्थपर्व्वणा परमेष्ठिनमाराध्य यस्मिन्निदानीं वायुर्वर्त्तते तमेतं लोकं जितवान्। एवमन्योऽपि तं लोकं जित्वा वायोः सायुज्यं प्राप्नोति। इन्द्राय शुनासीराय पुरोडाशं द्वादशकपालमिति शुनासीरसम्बन्धस्योक्तत्वात् अस्य पर्व्वणः शुनासीरीयत्वम्। आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुमित्यनुवाकनिरूपितो वैश्वदेवः ऐन्द्राग्नमेकादशकपालं मारुतीमामिक्षामित्यनुवाकेन निरूपिता वरुणप्रघासा। अग्नये नीकावते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपतीत्यनुवाकेन निरूपिताः साकमेधाः। सोमाय पितृमते पुरोडाशꣳ षट्कपालमित्यनेन निरूपितः पितृयज्ञः। प्रतिपुरुषमेककपालां निर्वपतीत्यनेन निरूपितानि त्र्यम्बकाणि। ऐन्द्राग्नं द्वादशकपालं वैश्वदेवं चरुमित्यनुवाकैकदेशेन निरूपितः शुनासीरीयः। अनेन शुनाशीरीयेण सह चत्वारि पर्व्वाणि चतुर्षु चतुर्षु निष्पाद्यमानत्वात् चातुर्मास्यानीत्युच्यन्ते॥

एते चातुर्मास्ययाजिनः तेषां पुनरावृत्तिरहितं फलं